

Kázeň z evanjelických Služieb Božích, Bratislava (Nový kostol), 3. nedeľa pred koncom cirkevného roka, 9. 11. 2025; 8.30 h, ES 187, 480, 523, 237, A 79, epištola: Židom 3, 12 -14, evanjelium: Matúš 24, 15 - 28 / 10.00 h, piesne podľa programu,

téma kázne:

Boh kráča s nami

2. Mojžišova 34, 4 - 10: „⁴ A on si vytesal dve kamenné dosky, ako boli prvé; keď Mojžiš včasráno vstal, vystúpil na vrch Sinaj, ako mu prikázal Hospodin, a vzal do rúk dve kamenné dosky. ⁵ Hospodin zostúpil v oblaku, postavil sa tam k nemu a vyslovil meno: Hospodin. ⁶ I prešiel Hospodin popred neho a volal: Hospodin, Hospodin, Boh milosrdný a lútostivý, zhovievavý a hojný v milosti a vernosti, ⁷ zachovávajúci priazeň tisícom, odpúšťajúci vinu, priestupok a hriech, ktorý však nenecháva bez trestu, ale trestá vinu otcov na synoch a na synoch synov až do tretieho a štvrtého pokolenia. ⁸ Tu sa Mojžiš rýchlo sklonil k zemi, klaňal sa ⁹ a povedal: Ak som našiel priazeň v Tvojich očiach, Pane, nech kráča môj Pán uprostred nás, lebo je to ľud tvrdohlavý; odpusť naše viny a hriechy a urob nás svojím vlastníctvom. ¹⁰ On riekol: Hľa, ja uzavriem zmluvu. Pred všetkým tvojím ľudom urobím zázraky, ktoré sa nestali na celej zemi a u všetkých národov; všetok ľud, uprostred ktorého si, uvidí dielo Hospodinovo, lebo je hrozné, čo urobím s tebou.“

Milí bratia a milé sestry!

Nedávno sme si pripomínali Pamiatku reformácie - výročie začiatku obnovy kresťanskej cirkvi Božím slovom. Posolstvo reformácie sa dá stručne zhrnúť do slov: **Hoci pre svoje hriechy sme neprijateľní, máme vierou prijať, že sme Bohom prijatí** (Paul Tillich). Prvý list Petra (2, 9 - 10) túto radostnú správu vyjadruje slovami: „Ste svätým národom, ľudom Jemu (Bohu) vlastným, aby ste zvestovali cnostné skutky Toho, ktorý vás povolal z tmy do svojho predivného svetla. ¹⁰ Kedysi neboli ste ani len ľudom, a teraz ste ľudom Božím; žili ste bez zmilovania, a teraz ste došli zmilovania.“ - To je dobrá správa - evanjelium.

Vďaka Božiemu zmilovaniu sme súčasťou Božieho ľudu. Vstúpili sme na cestu, ktorou putuje Boží ľud.

Čo je za nami, čo pred nami a čo zažívame?

Za nami je hriech so zlatým teľaťom.

Pred nami je cesta púšťou.

A sme tu, v Božej svätej prítomnosti,

ako kedysi Mojžiš na vrchu Sinaj. Prijímame Božiu milosť a skusujeme Božiu lásku, svätosť, Jeho zmluvu s nami i Boží sľub vernosti na našej ďalšej ceste.

Za nami je hriech so zlatým teľaťom.

Teda modly, to, čo sme si zbožstviili. Za nami sú cudzí, falošní bohovia, ktorým sme dôverovali

a slúžili. Pre niekoho bola takýmto bohom rodina; okolo nej sa točí všetko - celý život. Druhý mal svoje zlaté teľa v práci; výkon, úspech, uznanie, kariéra a dobrý zárobok boli jeho životným cieľom. Tretí viac ako Bohu dôveroval „polobohom v bielom“, vedcom, lekárom - ľudskému umu a vzdelaniu - od nich očakával všetku pomoc. Ďalší tancoval okolo zlatého teľaťa, ktorým mu bola zábava a rozptýlenie: užiť si, mať dobrú náladu, bolo neho rozhodujúce.

Aby nedošlo k nedorozumeniu, či vytrhnutiu z kontextu: rodina, poctivá práca, vzdelanie, veda - medicínska i ďalšia, tiež odpočinok, relax - to všetko je dobré, potrebné, dôležité. No nesmie byť zbožstvené. To nám pripomínajú Služby Božie. Prichádzame na ne z každodenného života, kde sme ohrozovaní takými či onakými zlatými teľatami, ktoré nás odvádzajú od dôvery v živého Boha.

Sme tu, v kostole, Božom dome, v Božej svätej prítomnosti. Tu vo svetle Božieho slova nachádzame cestu späť od našich zlatých teľat k správne uctievaniu Boha i správnym, vzťahom k ľuďom. „*U Teba, (Hospodine), je prameň života a v Tvojom svetle svetlo vidíme.*“ (Žalm 36, 10)

Navonok to máme ľahšie ako Mojžiš: nemuseli sme vyjsť na nijaký vrch. Boh sa k nám v Pánovi Ježišovi Kristovi sklonil.

A vnútorne? Je i nám ľúto svojich hriechov, ako bolo Mojžišovi bolo ľúto hriechov Božieho ľudu izraelského? Skláňa sa naše srdce v hlbokéj úcte pred týmto živým Bohom, pred ktorým Mojžiš rýchlo pokľakol?

Je aj pre nás najdôležitejšie, aby sme svojim počínaním - svojim životom oslavovali Boha, uctievali Božie meno, vzdávali Mu česť?

Či sme prišli iba po trochu útechy a sily pre náš každodenný život?

Alebo ani to nie? - To sú vážne otázky, ktoré si žiadajú úprimné, čestné odpovede.

Každopádne **sme v Božej svätej prítomnosti.** Boh sa nám tu dáva poznať ako vznešený Boh, úžasný nebeský Otec, ako náš milosrdný, milostivý, trpezlivý, a verný Pán. Nie ako Boh s „cukríkovou láskou“ Veď Božia láska je iná, než akoby nám Pán rozdával cukrovinky - dobrým aj zlým deťom. A keby ich už nerozdával, takého Boha by sme odmietli.

Z Biblie počujeme o Bohu čosi iné. Totiž, že **Pán Boh je vo svojej láske svätý a spravodlivý.** Počujeme, že sa môže hnevať, trestom odplácať aj po generáciách. „*Hospodin, Boh milosrdný a ľútostivý, zhovievavý a hojný v milosti a vernosti, zachovávajúci priazeň tisícom, odpúšťajúci vinu, priestupok a hriech, ktorý však nenecháva bez trestu, ale trestá vinu otcov na synoch a na synoch synov až do tretieho a*

štvrtého pokolenia.“ (2M 34, 6 – 7) Vnímame, aký nepochopiteľný a tajomný je Pán Boh. Javí sa ako plný ÁNO aj NIE.

Môže nás to miast. **Čo si o máme o Bohu myslieť?** Máme rýchlo zabudnúť na Jeho hnev a hovoriť len o láske? Alebo máme my a naše deti očakávať Boží súd a trest za naše zlaté teľatá? Máme sa pred Ním triasť pri pomyslení na to, čo nás možno čaká v budúcnosti? Alebo je všetko neisté?

Čoho sa vierou držať? Čo si vziať so sebou?

Boh je hnev a láska. ÁNO aj NIE. Pán Boh trestá, odpláca, ale aj miluje a pomáha. Odpúšťa, utešuje a uzdravuje. Je náladový či protirečivý? - Nie. Je však verný a pravdivý, večný a svätý. Mojžiš to vie. Preto sa odváži prosiť: „Ak som našiel priazeň v Tvojich očiach, Pane, **nech kráča môj Pán uprostred nás, lebo je to ľud tvrdohlavý; odpusť naše viny a hriechy a urob nás svojim vlastníctvom.**“ (2M 34, 9)

Bratia a sestry, aj my takto prosme a hľadáme Božiu prítomnosť. Pán Boh nám odpovie. Dá nám nebeskú odpoveď, ktorá zmieri Božie ÁNO a NIE. Odpovedá božským zázrakom, niečím, čo by sme my ľudia nedokázali vymyslieť. Odpovedá zázrakom, ktorý predpovedali proroci ako Mojžiš, ktorý Pán Boh oznámil svojom slove:

„Urobím zázraky, ktoré sa nestali na celej zemi a u všetkých národov.“ (2M 34, 10)

Boh odpovedá cez svojho Syna Ježiša Krista zázrakom kríža a zázrakom zmŕtvychvstania. Tu sa prejavuje Božie NIE, Boží hnev, Boží trest za všetky hriechy sveta. To je trpké utrpenie a smrť jeho Syna. Táto stránka Boha nie je nijako oslabená tým, že postihuje nevinného Božieho Syna. Práve preto, že Boží hnev postihuje Ježiša, a nie nás, zostáva nám, ktorí veríme Krista, svetlá stránka: Božie ÁNO, Božie odpustenie, Božia láska, Božia prítomnosť, sľub, že bude navždy medzi nami a že môžeme zostať Jeho vlastníctvom.

Boží hnev a Božia láska, Božie ÁNO a Božie NIE sú zmierené na kríži - pre všetkých, ktorí veria v Krista.

Čo nás čaká? Pred nami je púšť. Ešte nie sme v zaslúbenej krajine, oplývajúcej mliekom a medom. Ešte sme tkp. neprekročili Jordán; ešte nevidíme to, čo Boh zaslúbil. Avšak to, na čom záleží, už máme tu v časnosti - v „púšti“.

Mojžiš na vrchu neprosil o pokrm a nápoj v hojnosti, neprosil o pokoj a pohodlný, príjemný život. Požiadal len o toto: „**Nech kráča môj Pán uprostred nás**“, „**odpusť naše viny a hriechy**“ a „**urob nás svojim vlastníctvom**“.

Mojžiš nežiadal hojnosť, prosperitu, ale prosil o to rozhodujúce, a to mu Boh dal,

lebo v ten deň obnovil s Božím ľudom svoju zmluvu.

Ani my nechceme prosiť o raj v púšti, ktorá je pred nami. Chceme sa tešiť z toho, že **Boh nám dáva to rozhodujúce a vzácne: že je medzi nami, že odpúšťa nám, že môžeme byť Jeho vlastníctvom.**

Pred nami leží púšť so všetkou svojou krásou i so všetkými nebezpečenstvami a útrapami. No **Boh kráča s nami ďalej, patríme Jemu, sme Jeho ľud. Na ceste viery zažívame Jeho prítomnosť:** Veľké ÁNO aj malé NIE vznešeného Boha. Veľké ÁNO, ktoré nám Pán Boh povedal skrze svojho Syna Ježiša, ktorý za nás niesol veľké NIE. Nám zostáva len malé NIE nie tu v púšti. Tým malým NIE sú utrpenia, ktoré sú dočasné a ľahké v porovnaní s večnou slávou, ktorá na nás čaká (por. Rímskym 8, 17). Toto malé NIE je smrť ako desivá cesta cez vody Jordánu do zaslúbenej zeme. Toto malé NIE sú choroby, starosti, bolesti a sklamania. Malé NIE nám pripomína, že ešte nie sme v cieli. Toto malé NIE nás poháňa ako osteň na ostrohoch jazdca, aby sme opustili nesprávne cesty a hľadali správnu cestu. Toto **malé NIE je Božia milujúca, otcovská pedagogika - vychovávanie nás.** Pán Boh hriech *nenecháva bez trestu, ale trestá vinu otcov na synoch a na vnúčatách až do tretej a štvrtej generácie.* Áno, otcovia a synovia, matky a dcéry majú rovnako

pocítiť, aké prekliatie spočíva na hriechu, aby pred ním utiekli do náručia Božieho Syna – do Jeho rúk, za nás rozpätých na kríži Golgoty. Ale „*priazeň, milosť zachováva Boh* tisíce generácií, na veky vekov. **ÁNO milosti je tisíckrát väčšie ako NIE utrpenia vyplývajúceho z hriechu.**

Putujme spoločne púšťou smerom k zaslúbenej krajine. **Kto nejde cestou Božieho ľudu, nedosiahne cieľ, zahynie** v púšti. Kto cestou viery putuje nami, nebude mať ľahký život. Môžeme si byť však istí, že **Boh kráča s nami, odpúšťa, zostáva Jeho vlastníctvom - aby sme jedného dňa dosiahli nádherný cieľ.** Amen. Použitím myšlienok M. Kriesera: **Martin Šefranko, evanj. a. v. farár**